

Rozsudky v spojených veciach C-191/14 a C-192/14, Borealis Polyolefine GmbH a OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft, vo veci C-295/14, DOW Benelux BV a i./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu a i., ako aj vo veciach C-389/14, C-391/14, C-392/14 a C-393/14, Esso Italiana S.r.l. a i., Api Raffineria di Ancona SpA, Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA a Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto a i.

Tlač a informácie

Súdny dvor vyhlasuje maximálne ročné množstvo bezodplatných kvót na emisie skleníkových plynov stanovené Komisiou na obdobie 2013 – 2020 za neplatné

Komisia má k dispozícii desať mesiacov na stanovenie nového množstva, pričom predchádzajúce pridelenia kvót nemožno spochybniť

V rámci Kjótskeho protokolu je cieľom smernice Únie¹ významne znížiť emisie skleníkových plynov² v záujme ochrany životného prostredia. Podľa smernice môžu členské štáty prideliť podnikom, ktoré produkujú emisie skleníkových plynov, emisné práva nazývané kvóty³. Časť dostupných kvót⁴ sa prideľuje bezodplatne. V prípade, ak je množstvo bezodplatných kvót pridelených predbežne členskými štátmi vyššie ako maximálne množstvo bezodplatných kvót stanovené Komisiou, na účely zjednotenia týchto hodnôt a zníženia množstva predbežne priznaných kvót sa uplatní jednotný medziodvetvový korekčný faktor („korekčný faktor“).⁵

Viaceré podniky, ktoré produkujú emisie skleníkových plynov, podali žaloby na sudy v Taliansku, Holandsku a Rakúsku proti vnútroštátnym orgánom povereným prideľovaním kvót na emisie skleníkových plynov. Spochybňujú platnosť vnútroštátnych rozhodnutí o pridelení na obdobie 2013 – 2020 a tým nepriamo maximálne ročné množstvo kvót (ako aj korekčný faktor) určené Komisiou v dvoch rozhodnutiach z roku 2011 a 2013⁶. Vnútroštátne sudy, pred ktorými sa prejednávajú tieto žaloby, sa pýtajú Súdneho dvora na platnosť rozhodnutí Komisie.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor najskôr konštatuje, že rozhodnutie Komisie z roku 2011, ktoré vylúčilo zohľadnenie emisií výrobcov elektrickej energie pri určení maximálneho ročného množstva kvót, je platné. Zo smernice totiž vyplýva, že **na rozdiel od emisií produkovaných priemyselnými zariadeniami sa emisie produkované výrobcami elektrickej energie nikdy nezohľadňujú** pri určení maximálneho ročného množstva kvót. **V tomto ohľade nemá Komisia**

¹ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, s. 63).

² Hlavným plynom zodpovedným za skleníkový efekt na Zemi je oxid uhličitý (CO₂).

³ Kvóta predstavuje emisiu ekvivalentu jednej tony oxidu uhličitého do atmosféry.

⁴ Celkové množstvo dostupných kvót sa vypočítava na základe vyhodnotenia všetkých predchádzajúcich emisií a od roku 2010 sa každoročne znižuje o 1,74 % („lineárny koeficient“).

⁵ Je možné, že dopyt bude nižší ako maximálne množstvo. V takom prípade sa rozdiel sprístupní na aukcii a korekčný faktor sa nepoužije. Smernica okrem toho upravuje postupné zníženie bezodplatných kvót s cieľom ich zrušenia v priebehu roka 2027. Po tomto dátume teda budú existovať už iba kvóty sprístupnené na aukcii.

⁶ Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1), a rozhodnutie Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, s. 27).

nijakú voľnú úvahu. Takéto nerovnomerné zaobchádzanie s emisiami, ktoré obmedzuje počet dostupných kvót, je v súlade s cieľmi smernice.

Pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie z roku 2013, a to rozhodnutie, ktoré určuje korekčný faktor, Súdny dvor po prvé uvádza, že pôsobnosť smernice bola od 1. januára 2013 rozšírená tak, aby zahrnula najmä emisie vylúčené pri výrobe hliníka a emisie z určitých odvetví chemického priemyslu. Súdny dvor ďalej zdôrazňuje, že podľa textu smernice a napriek rôznym jazykovým zneniam – ktoré zasiahli jednotu jej výkladu a jej uplatnenia rôznymi členskými štátmi – **je Komisia pri vypočítavaní maximálneho ročného množstva kvót povinná vychádzať iba z emisií zo zariadení, ktoré sú zahrnuté do schémy Spoločenstva od roku 2013**, a nie zo všetkých emisií zahrnutých od tohto dátumu. Komisia tak mala dbať na to, aby jej členské štáty oznámili relevantné údaje. Prinajmenšom v rozsahu, v akom jej tieto údaje neumožnili určiť maximálne ročné množstvo kvót a v dôsledku toho korekčný faktor, mala od členských štátov vyžadovať vykonanie nevyhnutných opráv. Komisia však zohľadnila údaje niektorých členských štátov, ktoré jej na rozdiel od iných oznámili emisie vyprodukované novými činnosťami vykonanými v zariadeniach už podliehajúcich systému obchodovania s kvótami pred rokom 2013. **Z tohto pohľadu je rozhodnutie Komisie neplatné.**

Z toho vyplýva, že v závislosti od údajov, ktoré poskytnú členské štáty na základe kritérií uvedených Súdnym dvorom, môže byť maximálne ročné množstvo kvót vyššie alebo nižšie ako množstvo doteraz stanovené Komisiou.

Pokiaľ ide o obdobie predchádzajúce dnešnému dňu, Súdny dvor vyhlasuje, a to s cieľom vyhnúť sa vážnym následkom na vysoký počet právnych vzťahov stanovených v dobrej viere, že zrušenie korekčného faktora nebude mať vplyv na konečné pridelenia, ku ktorým už došlo v členských štátoch na základe právnej úpravy považovanej za platnú.

Pokiaľ ide o obdobie po dni vyhlásenia rozsudku, vyhlásenie neplatnosti vytvára dočasné právne vákuum, ktoré môže prerušiť vykonanie systému obchodovania s kvótami a v dôsledku toho uskutočnenie cieľov smernice. Súd preto rozhodol, že jeho rozsudok bude mať účinky až po uplynutí obdobia desiatich mesiacov od dňa vyhlásenia s cieľom umožniť Komisii prijať nevyhnutné opatrenia.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499